

РЕШЕНИЕ

№ 37491

гр. София, 13.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав, в публично заседание на 21.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: София Тодорова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **6350** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 112, ал. 1, т. 4 от Закона за здравето (ЗЗ).

Образувано е по жалба на С. Н. Н. против експертно решение № 91 от зас. № 40 от 24.04.2025 г. на Национална експертна лекарска комисия, с което е потвърдено експертно решение № 124 от зас. № 24 от 26.02.2025 г. на Териториална експертна лекарска комисия (ТЕЛК) при „II МБАЛ – София“ ЕАД. Излагат се съображения за незаконосъобразност на оспореното решение, поради това, че не е отчетено реалното здравословно състояние на жалбоподателката, както и обективните медицински данни, налични в приложената епикриза от УМБАЛНП „Св. Н.“ – С., където е лекувана. Назначеното лечение е изисквало спазване на стриктен двигателен и медикаментозен режим, което обосновава нуждата от отпуск по болест за посочения период. В съдебно заседание изтъква, че след изтичане на предходния болничен лист е посетила личния лекар, след това невролог и впоследствие е изпратена на комисия да си вземе процесния болничен лист. Представя амбулаторен лист, в който е упоменат болничния лист и копие от епикризата от УМБАЛНП „Св. Н.“ – С.. Иска отмяна на решението на Националната експертна лекарска комисия (НЕЛК).

Ответникът – Национална експертна лекарска комисия, в депозирана по делото молба-становище оспорва жалбата като неоснователна и моли за отхвърлянето ѝ. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение по чл. 78, ал. 5 от ГПК за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Заинтересованите страни – II състав на „II МБАЛ – София“ ЕАД, Агенция за хората с увреждания, „ДКЦ XVII София“ ЕООД, „Лидл България“ ЕООД, ТП на НОИ – С.-област, РД

„Социално подпомагане“, не изразяват становище по жалбата.

Настоящият съдебен състав, след като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На оспорващата С. Н. Н. е издаден болничен лист № Е20242374302 за временна неработоспособност от ЛКК на „ДКЦ XVII София“ ЕООД за времето от 06.01.2025 г. до 25.01.2025 г. Диагнозата на лицето е „Увреждания на междупрешленните дискове в поясния и другите отдели на гръбначния стълб с радикулопатия“.

С писмо № 1029-22-389/14.02.2025 г. от ТП на НОИ – С.-област, изпратено чрез РЗИ – С.-град до ТЕЛК, болничният лист е обжалван.

С експертно решение № 124 от зас. № 24 от 26.02.2025 г. ТЕЛК при „II МБАЛ – София“ ЕАД е отменил болничен лист № Е20242374302 за временна неработоспособност на ЛКК на „ДКЦ XVII София“ ЕООД. Мотивите в експертното решение на ТЕЛК са следните: „Във връзка с писмо на НОИ № 1029-22-389/14.02.2025 г. и писмо на РКМЕ № С-Вх-4133/17.02.2025 г. ви информираме, че лицето при повикване в ТЕЛК (прилагаме и обр. разписка) не се е явило или изпратило писмени доказателства до ТЕЛК относно временната неработоспособност за болничен лист № Е20242374302, поради което ТЕЛК отменя болничен лист. Видно от известието за доставяне, изпратеното от ТЕЛК съобщение е непотърсено.

Решението на ТЕЛК при „II МБАЛ – София“ ЕАД е обжалвано от С. Н. с бланкетна жалба пред НЕЛК. По жалбата е постановено експертно решение № 91 от зас. № 40 от 24.04.2025 г. на НЕЛК, което е предмет на настоящото съдебно производство. Решението е постановено по документи на основание чл. 50, ал. 1 от Правилника за устройството и организацията на работата на органите на медицинската експертиза и регионалните картотеки на медицинските експертизи (ПУОРОМЕРКМЕ). С решението е потвърдено експертно решение № 124 от зас. № 24 от 26.02.2025 г. на ТЕЛК при „II МБАЛ – София“ ЕАД и е отменен болничен лист № Е20242374302 за временна неработоспособност на ЛКК на „ДКЦ XVII София“ ЕООД. Отразено е, че е приложено ксерокопие на болничния лист, издаден от „ДКЦ XVII София“ ЕООД като продължение с диагноза „Увреждания на междупрешленните дискове в поясния и другите отдели на гръбначния стълб с радикулопатия“ за периода от 06.01.2025 г. до 25.01.2025 г., за 20 календарни дни, при режим „домашен амбулаторен“, амбулаторен лист № 22500630ВВААД и решение на ЛКК № 25/06.01.2025 г. Решението на НЕЛК е мотивирано с липсата в МЕД на каквато и да е медицинска документация за периода на временната неработоспособност. Отразено е, че ТЕЛК по служебен път е изискал медицинска документация, както от лицето, така и в РКМЕ. Колегиалният орган е посочил, че липсва медицинска документация, медицински протокол на ЛКК, свързан с цитирания болничен лист, т. е. не са спазени следните разпоредби: чл. 10, ал. 1 от Наредба за медицинската експертиза, чл. 24, ал. 8 и чл. 27, ал. 4 от ПУОРОМЕРКМЕ. В експертното решение изрично е разписано, че на основание чл. 40, ал. 3 от ПУОРОМЕРКМЕ (вероятно административният орган визира ал. 4 на посочената норма) в случаите на обжалване на болнични листове за минало време ТЕЛК е задължен да изиска служебно първичната медицинска документация от органите, издали болничните листове, и от личен лекар, което ТЕЛК е изискал и на базата на приложените такива е взел решението си. Въз основа на гореизложеното решаващият състав на НЕЛК е потвърдил експертното решение на ТЕЛК и е отменил болничния лист. Посочено е, че лицето следва да бъде уведомено, че произнасянето е по документи и следва, съгласно НМЕ 2023 г., те да бъдат предоставени.

Решението на НЕЛК е съобщено на С. Н. Н. на 23.05.2025 г. Жалбата, по която е образувано настоящото съдебно производство е депозирана на 06.06.2025 г.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, настоящият състав обосновава

следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от легитимирано за това лице и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Оспореното експертно решение на НЕЛК е постановено от компетентен административен орган по смисъла на чл. 103, ал. 2 във връзка с чл. 112, ал. 1, т. 3 от Закона за здравето във връзка с чл. 3, ал. 1 от ПУОРОМЕРКМЕ.

Същото е издадено в писмена форма, като съдържа изискуемите по чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити. Посочени са издателят и адресата на акта. Изложени са, както фактически, така и правни основания за постановяването му. Спазени са и специалните изисквания на ПУОРОМЕРКМЕ и Наредбата за медицинската експертиза за форма и съдържание, което позволява упражняването на съдебен контрол за законосъобразността му и обезпечава възможността на адресата да упражни ефективно правото си на защита.

В хода на административното производство обаче, са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които са ограничили правото на защита на оспорващия и са пречатвали възможността му да я организира и упражни в пълен обем от една страна, а от друга са довели и до неправилно прилагане на материалноправните разпоредби.

Съгласно разпоредбата на чл. 35 от АПК индивидуалният административен акт, какъвто характер безспорно притежава експертното решение на НЕЛК, се издава след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно направени.

В настоящия случай оспореното решение е мотивирано с допуснати процесуални нарушения при издаване на болничния лист, изразяващи се в липсата на медицински протокол на ЛКК, което е в нарушение на чл. 10, ал. 1 от НМЕ, чл. 24, ал. 8 и чл. 27, ал. 4 от ПУОРОМЕРКМЕ.

Съгласно изискването на чл. 7 от Наредбата за медицинската експертиза, болничните листове, се издават от лекуващите лекари и ЛКК, като клиничният преглед и становището за временна неработоспособност се отразяват в Амбулаторен лист (АЛ), съответно медицинския протокол на ЛКК. Всички решения на ЛКК по експертната за временната неработоспособност, както и издадените болнични листове, задължително се вписват в медицинския протокол на ЛКК, съгласно изискването на чл. 10, ал. 1 от НМЕ, какъвто не е бил представен както пред ТЕЛК, така и пред НЕЛК, видно от коментара в оспореното експертно решение.

Съгласно разпоредбата на чл. 40, ал. 4 от ПУОРОМЕРКМЕ, в случаите на обжалване на болнични листове за минало време ТЕЛК е задължена да изиска служебно първичната медицинска документация от органите, издали болничните листове, и от личния лекар. В приетото по делото МЕД на С. Н. не е налично известие за доставяне за изпратено съобщение до „ДКЦ XVII София“ ЕООД, с което да е изискана медицинската ѝ документация. Няма и твърдения в решението на ТЕЛК, че са изискани документи от ЛКК на „ДКЦ XVII София“ ЕООД.

Нормата на чл. 39, ал. 2 от ПУОРОМЕРКМЕ (ДВ бр. 23/2024 г. в сила от 21.06.2024 г.) задължава лекарите в ТЕЛК да извършват преглед на представената медицинска документация и на електронните здравни записи на лицата в Националната здравноинформационна система и при необходимост да извършат клиничен преглед (по повод на временна неработоспособност и в случаите на чл. 40, ал. 2) и/или назначават изследвания и консултации със специалисти извън ТЕЛК, когато необходимите за нуждите на експертната резултати от изследвания и консултации не са налични в медицинската документация при личния лекар и/или лекуващия лекар, и/или в електронните здравни записи на лицата в Националната здравноинформационна система.

По делото е налице известие за доставяне, посочено в експертното решение на ТЕЛК,

адресирано до С. Н. Н., но липсват данни относно документа/съобщението, което е изпратено с него. Известието е върнато с отбелязване „непотърсено“. Въз основа на това ТЕЛК е приел, че лицето е редовно призовано да се яви, но не се явява и не изпраща писмени доказателства относно временната неработоспособност по болничния лист. Адресът посочен в известието за доставяне обаче не е този, на който е адресно регистрирана С. Н. – в него не е отразено, че жилищният квартал е „Н. – 2“, а входът на блока е „Д“. ТЕЛК не е проявил необходимата процесуална активност да използва всички способности за връчване и призоваване за преглед и представяне на доказателства, което от своя страна е довело до нарушаване на вменените му задължения, както по специалните нормативни актове, така и по АПК. От доказателствата по делото е видно, че всички други съобщения, изпращани във връзка с установената неработоспособност, са получавани лично от жалбоподателката.

Проверката на медицинската документацията е от значение, доколкото ТЕЛК се произнася по законността на болничен лист, издаден от ЛКК, която има правомощия да издава такъв (арг. от разпоредбата на чл. 25, ал. 1 от ПУОРОМЕРКМЕ). В тази насока е очевидно е, че за правилното произнасяне на ТЕЛК по повод на решение на ЛКК за отмяна на болничния лист, е необходимо да се провери пълната медицинска документация по издаването му, за да се прецени дали е имало основание същият да бъде отменен, или е бил издаден в съответствие с нормативните правила за това. В настоящия случай се установява, че ТЕЛК не е събрал пълната медицинска документация и не е извършил преглед на лицето.

Обстоятелството, че от ЛКК не е изискана медицинската документация на лицето и нередовното призоваване на С. Н. в производството пред ТЕЛК, представлява нарушение на процесуалните правила, доколкото медицинската документация не е приложена в цялост, а и заинтересованото лице е лишено от правото му на преглед. Това нарушение следва да бъде квалифицирано като съществено, доколкото, ако не беше извършено, медицинската документация можеше да бъде попълнена с медицински протокол на ЛКК, липсата на който е квалифициран от НЕЛК като процесуално нарушение.

Като е потвърдил решението на ТЕЛК, въпреки допуснатото нарушение на процедурата при издаването му, а именно: неспазване на задължението на ТЕЛК да събере служебно цялата медицинската документация от издателя на болничния лист, НЕЛК е постановила незаконосъобразно решение, което следва да бъде отменено, а делото върнато като преписка на административния орган за ново произнасяне. В производството пред административния орган последният е задължен в изпълнение на служебното начало по чл. 9, ал. 1 и 2 и чл. 36 от АПК, да събере всички доказателства за изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая. Неизпълнението на това задължение от административния орган е съществено ограничаване на процесуалните права на страните в процеса и не може да бъде преодоляно в производството пред съда.

Изложеното обосновава извод за основателност на жалбата, поради което на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК оспореното решение на НЕЛК следва да се отмени. На основание чл. 173, ал. 2 от АПК преписката трябва да се върне на органа, който да се произнесе съобразно правомощията му по чл. 51, ал. 1 от ПУОРОМЕРКМЕ. По аргумент от чл. 174 от АПК на административния орган следва да се определи срок за произнасяне, който да е съобразен с разпоредбите на чл. 57, ал. 6 във връзка с ал. 3 от АПК.

Предвид изложеното и на основание 172, ал. 2, чл. 173, ал. 2 и чл. 174 от АПК, Административен съд София- град, Второ отделение, 29-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ експертно решение № 91 от заседание № 40 от 24.04.2025 г. на Национална експертна лекарска комисия.

ВРЪЩА преписката на административния орган за произнасяне в 15 - дневен срок от влизане в сила на решението, съобразно мотивите му.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия: